

INFORMAČNÍ SERVIS č. 37

VYDÁVÁ NTS, Bolzanova 7, Praha 1

KULATÝ STŮL A ROVNÍ LIDÉ

Asi téměř všichni prožíváme dnes nefalšované opojení z tolika politicko-společenských změn. A pravděpodobně každý z nás, kdo poznal osobně Václava Havla ještě v časech neblahé a nechvalně známé minulosti, se při jeho zvolení prezidentem naší republiky neubránil dojetí.

Příchůz rozčarování jsem však pociťoval po zhlédnutí přímého přenosu 20. schůze Federálního shromáždění (28.12.). Marně jsem totiž čekal, že některý z nově zvolených poslanců, a to především ze šestnácti zástupců podporovaných Občanským fórem, informuje občany o smyslu dohod u kulatého stolu z 22. prosince 1989, o nichž sdělovací prostředky přinesly většinou lakonické závěry. Promamila se tak příležitost oslovit zejména ty občany naší země, v jejichž městech a městsech, vesnicích a osadách pokračuje život ve stále starém duchu. Leckde po této schůzi jakoby znovu utvrzeném: že jedny anonymní pány vystřídali páni druzí.

Chvat, který na jedné straně také ukazuje, jak ještě doznívají a doznívají budou staré zaběhané způsoby prázdného myšlení, třeba jak málo pohotoví byli a jsou novináři, kteří o nových poslancích nedokázali říci téměř nic podstatného. A na druhé straně, jak se našemu životu - společenskému i politickému - stále nedostává dost osobností. Aspoň takových, které by při doplňovacích volbách nepřehlédly, že mezi navrženými poslanci měly figurovat i ženy. Za všechny jejich osobnosti a dámy par excellence (ostatní ctěné paní, které zde nejmenuji, ať se proto na mne nezlobí), uvádím Danu Němcovou, Petrušku Šustrovou, Annu Šabatovou, Evu Kantůrkovou, Vlastu Chramostovou.

Anebo býti osobností takovou, jakou je Jan Bubeník, zastupující studenty v parlamentní komisi šetřící události ze 17. listopadu. Při volbě Jaroslava Jenerála - osoby svázané se starým totalitním pojetím struktur - do funkce místopředsedy Federálního shromáždění hlasoval proti. Zatímco se k mému nemilému překvapení i páni poslanci podporovaní Občanským fórem zdrželi kulatně hlasování. Nebo že by i to bylo dohodnuto u kulatého stolu? Přestože bylo všem jasné, že i tato dílčí rekonstrukce FS nemohla posúhnout skutečný nynější veřejný a politický obraz společnosti.

Po zvolení Václava Havla prezidentem naší republiky nás čeká do svobodných voleb ne jeden kulatý stůl. A ne s jednou, ale celou řadou otázek, problémů a komplikací. Neměli bychom u nich zapomínat na to, co nás mnohé a některé spojovalo před jejich konáním. Že jsme v tom špatném životě chtěli být rovní před sebou a před ostatními lidmi kvůli sobě i jim. Myslím, že právě teď nastal znovu čas, abychom si tuto prostou skutečnost ještě připomínali.

Mělník, 29. prosince 1989

Heřman Chromý

ODKUD PŘÍCHÁZÍME, KAM JDEME

(Minulost a hlavně budoucnost NTS)

V květnu 1989 jsme začali vydávat Sport, časopis pro kulturní a společenskou informaci. Vynutila si to tehdejší potřeba samizdatu s poměrně krátkodobou periodicitou a s trochu jiným způsobem reflexe než měly např. Lidové noviny, do té doby jediný pravidelně vycházející podzemní list. Titul Sport s jistou nadsázkou zdůrazňoval, o čem hlavně šlo: o publicitu aktuálních a konkrétních problémů z oblasti politiky ve vlastním slova smyslu (otázky dělníků, odborů, ekologické náměty, demonstrace), koncepčních plánů opozice, zajímavých a ožehavých kulturních témat. To vše pročitáno nikoliv ze zajetého hlediska přerušené kontinuity šedesátých let, ale tak, jak jsme se naučili prožívat sami, bez nějaké předchozí opory autorit. Mezinárodní jeviště jsme viděli především v celistvosti východoevropského osudu, a to jak v komentářích jednotlivých událostí, tak i v rozhovorech s lidmi, kteří nám měli právě v tomto duchu co říci. Ve sféře kultury jsme se soustředili na citlivou strunu provazochodectví na pomezí

oficiality a na nebezpečí a rizika s tím spojená. Takový přístup, a zejména podmínky, v nichž jsme pracovali, poskytl našemu úsilí určitý sportovní šarm. Sportovního ducha pak dodaly týmy technických spolupracovníků, které dokázaly v krátké době několika měsíců pozdvihnout náklad listu na cca 2500 kusů, což zůstane pro historiky samizdatu v Československu zřejmě rekordem.

Tyto vklady se sice nečekaly, ale nikoliv nepřipravené, podařilo zúrodnit po 17. listopadu. K překlenutí informační blokády v prvních týdnech revoluce začal vycházet Informační servis, personálně přímo navazující na Sport a Revolver revue. Od rána

konto NTS

Š: Jan Ruml 34278-180556-021,
SBČS Pha 2,
Václavské náměstí 42, Praha 1
Kčs: Jan Brabec 1238340-018,
ČSS, Vodičkova 9, Praha 1

21. listopadu, kdy bylo distribuováno jeho první číslo, prokazoval nenahraditelnost zkušeností z podzemní práce: za celou dobu revoluce to byla jediná nezávislá tiskovina, která byla vydávána denně. Z tohoto pohledu bude asi jednou představovat zajímavý historický pramen - atmosféru doby dokládá postupným výběrem materiálů (od zásadních svolání, přes zpravodajství z venkova až po obecnější články a úvahy, nyní převažující) i svou periodicitou (první měsíc denně, dnes dvakrát týdně). Je to ukázka toho, jak se měnil přístup oficiálních sdělovacích prostředků, i toho, jak se zklidňovala situace a zprávy nezastarávaly dříve, než byly publikovány. Právě tyto dva jmenované trendy pro nás vytvářejí podmínky a vzhledem k nemožnosti konkurovat deníkovému zpravodajství i nutnost organického přechodu IS do druhého ročníku Sportu.

Proč opět Sport? Úměrně tomu, jak se bude zkvalitňovat ostatní publicistika, budou ubývat naše krátké zprávy. Zároveň začnou vycházet najevo souvislosti, které umožní zpracovávat modelové případy fungování mocenských mechanismů. Uprostřed celonárodního nadšení nad svržením totality bude nutná mravenčí práce při odhalování

konkrétních projevů korupce, mafiánských praktik, okresních bossů a lobby i jejich trestních činů. Paralelně s tím bude zapotřebí předcházet případnému názorovému monopolu věrejší opozice. Velkým nedostatkem naší revoluce se ukázala právě neexistence tiskových orgánů, v nichž by bylo možné projednávat její vnitřní otázky a problémy. Vzhledem k tomu, že v nejbližších měsících se s největší pravděpodobností objeví taková periodika, která tuto diskusi umožní, můžeme už teď vyjádřit přesvědčení, že název Sport si své opodstatnění obhájí.

Závěrečná poznámka: děkujeme všem dosavadním přispěvatelům a spolupracovníkům IS za jejich práci. Zároveň vyzýváme nejenom je, ale všechny, kteří cítí potřebu vyslovit svůj názor, aby nám zasílali své příspěvky na adresu uvedenou v tiráži. Sport ve své definitivní podobě začne vycházet zřejmě v březnu, to znamená, že už teď potřebujeme materiál pro několik čísel. Pište tak, jak jste byli zvyklí na Sport roku 1989, a pokud se vám snad do ruky nedostal, tedy tak, jak si pomalu zvykáte na IS. Především ale pište o tom, co sami považujete za svou osobní záležitost. Naší největší devizou je totiž autenticita. (red)

VE VALDICÍCH ZATÍM STÁLE JEŠTĚ RELATIVNÍ KLID

Po dohodě s ministryní spravedlnosti ČSSR jsem dnes ráno přijel z Prahy do Valdic jako zástupce OF, abych se na místě přesvědčil o situaci, jaká opravdu v III. NVS Valdice je. Odbavení ve vrátnici za vězeňským katrem bylo velmi rychlé, poté jsem byl přijat náčelníkem NVÚ podplukovníkem Kordíkem, který mi umožnil setkání se zástupci Vězeňského fóra. V kanceláři náčelníka mi dovolili prohlédnout si fotografie z údajné vzpoury odsouzených ve dnech 17.-26.12. tohoto roku. Rozhovor se 4 zástupci Vězeňského fóra se uskutečnil bez přítomnosti dozorců v kulturní místnosti prvního oddílu, a to s odsouzenými Evženem Dvořákem, Jaroslavem Štosem a politickým vězni Šedou a Roemerem. Ze strany vězňů jsem se nesetkal s nedůvěrou, neboť všichni zástupci Vězeňského fóra mne velmi dobře znali ze 4. oddílu, ze kterého jsem měl letos v květnu výstup do civilního života.

Odsouzenými mi byl předán seznam členů svobodné samosprávy, kteří zastupují jednotlivé oddíly a pracoviště, a dále jmenný seznam odsouzených, kteří se za Vězeňské fórum účastnili jednání s vládní parlamentní komisí. Vězeňské fórum, které bylo založeno z iniciativy odsouzených, má zatím na 80 aktivních členů a zvolení zástupců tohoto svobodného orgánu bylo demokratické. Odsouzení mi vyprávěli, jak 17. prosince zahájili na podporu studentů a Občanského fóra dvouhodinovou protestní stávkou, a to v celém objektu NVÚ. Poté si z prostěradel vyrobili transparenty, které spustili z oken a přivázali k mřížím a na nichž byla hesla jako například: Konec bití a mučení, Zrušte oddělení zosířené dohledu, Havel je zárukou svobody a humánního výkonu trestu odnětí svobody, Konec vykořisťování, Už bylo dost bití na 3. oddělení, Vyhlašujeme hladovku proti násilí. Několik od-

souzených zahájilo na protest proti nerespektování práv odsouzených hladovku. Vedení věznice se snažilo čelit této formě protestu tím, že první hladovkáře okamžitě kázeňsky potrestalo deseti dny samovazby na 3. oddíle (odsouzeného Mráčka, Křesadla, Olaha). Po jejich odvedení na pověstnou mučimnu třetího oddělení se hladovka solidárně rozšířila lavinovitě po celé věznici. Vedení věznice kapitulovalo. Vězni si touto masovou hladovkou vybojovali již na začátku velmi mnoho úspěchů. Po dvou dnech došlo ze strany náčelníka útvaru ke zrušení uložených kázeňských trestů. V prvopočátku posuzovalo vedení věznice tuto demonstrační hladovku jako vzpouru a snažilo se přítom využít mnoha psychopatů k tomu, aby došlo k různým provokacím ze strany těchto odsouzených vůči dozorcům, a to vše jen proto, aby mohlo vedení věznice použít všech dostupných prostředků, jimiž by bylo možno donutit odsouzené k poslušnosti a potlačení "vzpourey". Na celé věci je zajímavá ta okolnost, že v podstatě k podobným vzpourám došlo ve dvou dnech ve všech nápravně výchovných ústavech na celém území ČSSR. Valdičtí vězni si hladovkou vybojovali mimo jiné také založení Vězeňského fóra, což lze považovat za velké vítězství s ohledem na tradiční nejednotu. Je zajímavé, že po 40 letech došlo k takové solidární akci všech vězňů. Zástupci Vězeňského fóra předložili náčelníkovi NVÚ konkrétní oprávněné požadavky. Mnozí dozorcí podporovali odsouzené v činnosti jejich fóra už od jeho založení. Dalším úspěchem je vznik svobodné samosprávy. V minulosti si odsouzení ve III. NVS nemohli svobodně volit své zástupce a mluvčí, neboť zákeř o výkonu trestu odnětí svobody to pro III. skupinu nepřipouštěl. Nová volba samosprávy v NVÚ je jeden z prvních ústupků ze strany vedení valdické věznice. Snad Hlavní správa SNV ČSR se

sídlem v Praze ponechá této "neuzákoněné", zato však demokratické a svobodné volbě samosprávy prozatímní volnou formu. Vězeňská samospráva ve Valdicích vznikla současně s Vězeňským fórem a je rozdělena na oddílovou a celouťvarovou složku. Má za úkol především hájit zájmy všech odsouzených, jejich práva, která nebyla v minulosti před 17. listopadem vedením věznice respektována. Vedení věznice jedná každý den jak s mluvčími Vězeňského fóra, tak se zástupci celouťvarové samosprávy.

Ve Valdicích se nepracuje od zahájení hladovek a předem je těžko říci, kdy odsouzení nastoupí do práce. Vězni trvají především na tom, aby došlo k prošetření všech jejich stížností a také aby bylo vyhověno mnoha požadavkům, které spolu se stížnostmi k prošetření písemnou formou předali dne 28. prosince ing. Petru Uhlívi. Většina stížností se v podstatě týká nehumánního zacházení ze strany dozorců, dále žádají potrestání viníků za bezprávi páchaná na bezbranných a v požadavcích zdůrazňují, aby ze sboru MS SNV ČSR byli propuštěni zkompromitovaní dozorcí, funkcionáři vedení NVÚ a dozorový prokurátor.

Správa NVÚ povolila odsouzeným nosit na uniformách čs. vlajčky a další symboly svobody včetně iniciál Václava Havla. Zeptal jsem se zástupců Vězeňského fóra, jak jsou informováni o dění za vysokou zdí. Bylo mi sděleno, že mají k dispozici útvarový rozhlas, zprávy již nejsou cenzurované a mohou se dívat na televizi a také již pravidelně dostávají denní tisk. Zajímalo mě, co je pro nás v současné době nejaktuálnější. Chceme dosáhnout toho, aby v celém NVÚ panoval klid a nedošlo z naší strany k narušování pořádku. Jsme rádi, řekl odsouzený Roemer, že už konečně bude existovat objektivní kontrola nad výkonem trestu odnětí svobody, že nebude ze strany dozorců docházet k porušování našich práv a zákonů. Dosavadní dozorový prokurátor Krupka neplnil své poslání v souladu se zákony a zastupoval spíše represivní než kontrolní složku. Mnoho odsouzených by chtělo, aby došlo k revizím jejich rozsudků, neboť se domnívají, že soudem uložená trestní sazba byla neúměrně vysoká v porovnání se spáchaným trestným činem. Například odsouzený Vlaštovka z prvního oddělení byl odsouzen ke 4 roků odnětí svobody jen proto, že nezaplátil v restauraci 8 Kčs za oříšky. Podobných otřesných a nespravedlivých odsouzení tu máme stovky. Politický vězeň Šeda poděkoval jménem všech valdických vězňů OF v Praze, které projevilo zájem o dění ve všech NVÚ v ČSR a dále zasílá touto cestou novému prezidentovi panu Václavu Havlovi k jeho zvolení do funkce upřímné blahopřání. Nakonec Šeda za odsouzené ve Valdicích prohlásil: "Vládní komise, která zde byla, či spíše komise k uklidnění bouře, jak ji tu nazvali naši vězni, neměla podle našeho názoru žádné velké pravomoci k tomu, aby mohla na místě řešit mnoho závažných problémů a oprávněných požadavků, které je třeba co nejdříve projednat. Zůstalo v podstatě jen u slibů, ale věříme tomu, že nyní bude situace ve Valdicích zásluhou samotné paní ministryně spravedlnosti lepší. Po mnoha letech ponižování, záhadných sebevražd, násilí na třetím oddělení, fyzických a psychických útrap, musí dojít ke změnám směrem k humanizaci výkonu trestu odnětí svobody v souladu se zákony lidskosti, přirozené a především nenásilné cesty resocializace odsouzených. Bojíme se jen o jedno, že lidé v uniformách SNV ČSR, kteří nám způsobovali tolik utrpení, nadále zůstanou sloužit u tohoto sboru, a pokud nedojde k vyřešení tohoto závažného

problému personálních změn, může se všechno navrátit rychle do vyježděných kolejí, stereotypu násilí v takové recidivitě, která by mohla vyvolat bouři vzpoury. Musíme si uvědomit, že všichni nesou stejný díl viny a rozdíl je pouze v tom, že se na mučení podíleli nestejně. Veškeré bezprávi páchali na bezbranných, podíleli se na vykořisťování a o všem, co se zde dělo, dobře věděli. Rádi bychom měli už konečně jistotu, že se všechna hrůza z posledních 20 roků ve Valdicích už nebude opakovat, ale takovou jistotu nám zatím vedení NVÚ nemůže poskytnout a my jim už nevěříme. Pouze pravidelná kontrola zvenčí může zde ve vězení zajistit klid a dodržování našich práv. Rádi bychom, kdyby se naši občané o takovou kontrolu postarali. Vždyť dostat se do Valdic může každý."

Skončil jsem zajímavou debatu se zástupci Vězeňského fóra. V televizi právě skládal pan Havel prezidentský slib, hrála hymna a všichni jsme slavnostně povstali, abychom vzdali čest nejenom našemu národnímu symbolu, ale i člověku, který za pravdou a spravedlností musel projít i tou cestou světem za mřížemi, aniž by byl sražen na kolena.

Odcházel jsem z Valdic za velkého jásohu odsouzených. Tam za vysokou zdí začali trestníci žít velkou nadějí na amnestii. Jejich radost však kontrastovala o několik stovek metrů dál v malé vesničce Valdice, kde mají své rodiny dozorcí. Mnohé matky s dětmi opouštěly ve strachu své domovy na předem těžko odhadnutelný čas. Lidé mají strach ze vzpoury vězňů. Myslím, že se jedná o uměle pěstovaný mýtus o agresivní nebezpečnosti všech odsouzených. Známe velmi dobře mentalitu valdických vězňů a mohou říci, že by se k násilí na dětech dozorců z pomstychtivosti těžko dopracovali. Vždyť jejich zástupci z Vězeňského fóra zaručují klidný průběh všech událostí týkajících se případného nepropuštění na svobodu.

Odjížděl jsem z Valdic se smíšenými pocity. Tady už ani tak nejde o tu amnestii. Mrazí mne v zádech, když si uvědomím, že jsem ve vězení na chodbách potkával mnohé dozorce, kteří mne ještě před půl rokem v těchto zdech týrali. Jsou tam stále všichni, jako by se nic nezměnilo. Jakým způsobem chce ministerstvo spravedlnosti co nejdříve vyřešit tuto složitou situaci? Kdo ze všech příslušníků SNV zůstal čestný, či ruce nejsou poskvěněny krví, kdo zůstal nevinen? Nelehký úkol má nová ministryně spravedlnosti...

Jiří Wolf, 29. 12. 1989

DOPIS OBČANSKÉMU FÓRU

Přátelé!

Vzhledem k vývoji politických událostí v ČSSR a po přehodnocení občanských postojů za poslední dvacetiletí rozhodl jsem se, vědom si své trestní zodpovědnosti, nevykonávat nedůstojný ochranný dohled určený mi Městským soudem v Praze ze dne 22. 12. 1983.

Tento ponižující výkon ochranného dohledu, který porušoval některá má občanská práva, jsem přestal respektovat od 17. listopadu tohoto roku. Věřím pevně tomu, že pokud dojde z důvodu neplnění stanoveného dohledu soudem k justiční represii, a to uložením trestu odnětí svobody, vaše Občanské fórum se za mou osobu postaví a též naše veřejnost. K plné informovanosti uvádím: Ochranný dohled mi byl uložen jako zvlášť nebezpečnému recidivistovi v tajném politickém procesu, a to v prvním odstavci na dobu tří roků. Propuštěn jsem byl dne 17. 5. 1989.

Dne 22.12.1989 navštívil mne na mém pracovišti - kotelna - pracovník OO VB dohledář Miler a vyzval mne k tomu, abych chodil na oddělení nadále řádně vykonávat ochranný dohled tak, jak mi byl nařízen Městským soudem v Praze. Byl jsem dále upozorněn, že mi Amnestií prezidenta ČSSR nebyl ochranný dohled zrušen, neboť tato amnestie se týkala jen osob, kterým byl prominut zbytek trestu. Pokud bych nevykonával tento dohled, muselo by dojít k mému soudnímu postihu. Tento fakt jsem vzal na vědomí a dohledáři sdělil své stanovisko a rozhodnutí nepodřít se rozhodnutí Městského soudu v Praze.

Praha, 23.12.1989

Jiří Wolf

(V IS č.29 jsme otiskli rozhovor s Jiřím Wolfem, zde znovu otiskujeme jeho rozsudek:

"Jiří Wolf po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody pro podvracení republiky dne 23.8.1981 až do svého zadržení 17.5.1983 opět vyvíjel podvratnou činnost proti společenskému a státnímu zřízení republiky ve spojení s emigrantskými institucemi spočívající v tom, že vyhotovil články, ve kterých záměrně používal hrubé urážky a útoky na státní orgán... uváděl i jemu známé skutečnosti z NVÚ..., čímž spáchal trestný čin podvracení republiky a trestný čin ohrožení služebního tajemství. Za to se odsuzuje k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti let. Trest je nepodmíněný, ve 3. nápravně výchovné skupině."

romania!

PODRUHÉ V BUKUREŠTI

Dne 29.12.89 v 9.35 odstartovalo speciální letadlo s novináři, s nákladem zdravotnických potřeb a chemikáliemi do Bukurešti. Na palubě byli zástupci oficiálního tisku a československé televize a zástupce televizního vysílání OF. Za nezávislý tisk odletěl novinář Jan Brabec z NTS s tlumočnickem Josefem Ungrem. Zástupci NTS odletěli s programem získat kontakty na představitele nezávislých iniciativ a případně se s nimi spojit, zjistit situaci v Bukurešti a zaznamenat přímá svědectví posledních událostí v Rumunsku.

Po naložení transfúzních souprav letadlo v 10.45 odstartovalo a za hustého sněžení přistálo ve 12.00 v Bukurešti. Na letišti výpravu očekával zástupce OF pan Gabal, který měl zorganizovat odlet pana Sádovského a zástupců OF do Prahy. S nimi měli odletět i studenti, kteří doprovázeli vlak s humanitární pomocí do Rumunska. Pan Gabal informoval novináře oficiálního tisku a ČST o smluveném interview s panem Ionem Iliescu. Vzhledem k limitovanému času startu letounu upozornil na možnost neúspěchu jejich cesty, protože přiletěli jen na interview a měli odletět hned zpátky. Celá výprava se pak podrobila prohlídce zavazadel a prohlídce osobní. Po celé letištní hale stály ozbrojené hlídky a z reproduktorů hrála symfonická hudba. V televizi zavěšené v letištní hale běžely zrovna záběry z odkrývání jednoho z hromadných hrobů.

Vyšli jsme z letištní haly hlavním vchodem, který střežily hlídky s kulomety. Na druhý pokus se nám tedy podařilo dostat se do země, kde nedávno probíhaly masakry a kde byl před několika málo dny popraven diktátor, který těmto hrůzám zmáčkl spoušť. Podle vyprávění pana Gabala je v Bukurešti klid, až na noční sporadickou střelbu. Není ovšem jisté, co budou podnikat zbytky Ceasescovy gardy, které se dosud nevzdaly. Předpokládají se další konflikty a neklid.

Ubytovali jsme se na ambasádě a snad zítra si půjdeme vyřizovat akreditaci. Zatím jsme mimo záplavu sněhu, tanky a front na potraviny neviděli nic jiného. Ted' už je tma a to se opravdu nedoporučuje vycházet na ulici. Prý ještě nedávno byl na střechě naproti ambasádě střelec. Další zprávu podáme zítra.

Jan Brabec, 29.12.89

PROHLÍDKA MĚSTA, VÝPOVĚDI OČITÝCH SVĚDKŮ

Boje v ulicích Bukurešti probíhaly od noci na čtvrtek 21.12., v pátek 22.12. a v průběhu víkendu. Teroristé dobýjeli raněné, v nemocnicích vraždili trhavými střelami dum-dum; muže, ženy i děti. Pro ilustraci jeden příklad za všechny: zaměstnanec čs.zahraničního obchodu viděl z okna svého bukurešťského bytu, jak z protějšího domu vyšel malý chlapec, byl přepaden teroristy, zbit, zkopán a pak zavražděn střelou do hlavy.

Nyní se větší část jednotek Securitate připojila k armádě, část teroristů se vzdala. Zbylé bandy jsou složeny z cizích žoldáků ("Ceaušescova garda"; panuje názor, že jsou to Palestinci, Korejci a Vietnamci) a z "Ceaušescových dětí" - tj. jednotek rekrutovaných ze sirotek, kteří jsou zásluhou dokonalého vymývání mozků, ostrého výcviku a relativních výhod fanaticky oddáni Ceaušescově rodině.

Prezidentský palác, jehož součástí je i galerie výtvarného umění, byl velkým hnízdem teroristů. V celém paláci jsou dvojité stěny a tajné chodby. Teroristé střelili odevšad, doslova vystupovali ze zdí. Lidé v palbě zachraňovali obrazy. Interiér je zcela rozstřílen, ještě dnes jsou na chodbách stopy krve.

Naproti paláce je státní knihovna - nyní totálně zničená, vyhořelá. Její archiv obsahoval na 500 tisíc knih, 60 tisíc rukopisů, mezi nimi vzácné rukopisy z 15.století a rukopisy slavného spisovatele a vědce Mircei Eliada. Shofela zde

vlastně celá paměť národa, zachovaly se jen Ceaušescovy sebrané spisy.

Pro nás je zajímavé, že jedním ze stranovišť teroristů byla vila našeho vojenského přídělence, který však přítomen nebyl.

Kde jsou v současnosti teroristické bandy, nikdo neví, jisté ale je, že jsou i v Bukurešti. Jsou všeho schopní a dobře vyzbrojení, lidé se obávají sabotáží.

U Temešváru byl objeven zatím pouze jeden hrob obětí masakru, v němž bylo pohřbeno cca 30 lidí. Není jasné, kde se nalézají nejméně 10 tisíc dalších mrtvol. Kolují dohady, že byly páleny v továrnách.

Lidé v ulicích jsou nyní klidní, cítí se svobodně, říkají, že v Rumunsku budou 23 milióny politických stran, což je počet rumunských obyvatel. Touží po demokracii a pluralismu. Všude se objevily obrovské nápisy "Pryč s komunismem!" - "Jos comunismul!" Z ampliónů zní symfonická hudba, všichni jsou úm nadšeni, protože do revoluce se směly hrát jen písně oslavující Ceaušesca.

V ulicích stále hlídá vojsko, všechno se však už jeví veseleji: drsní vojáci stavějí na svých obrněných transportérech sněhuláky. Všichni lidé, se kterými jsem mluvil, jsou nadšeni z událostí v Československu, děkují za materiální i morální podporu.

(Jan Brabec, 30.12)

TISKOVÁ KONFERENCE

31.12.89 se ve 12.00 uskutečnila v bukureštském hotelu Intercontinental tisková konference Skupiny pro společenský dialog (SSD). Bylo na ní mj. oznámeno, že se tým SSD rozšiřuje o tři nové členy: Tomase Negleho (historik ze Sibiu), Victora Maseka (historik umění) a Tomase Cleinigehe (filolog).

Zástupci SSD na konferenci prohlásili, že podporují Frontu národní spásy, ale chtějí reprezentovat odstup, reflexi a kritiku, protože FNS ke své práci kromě klidu a důvěry potřebuje i tyto fenomény společenského života. "Nechceme moc, ale společenský dialog. Chceme být mostem mezi oficiální konstituovanou mocí a společností," řekli zástupci SSD.

Mircea Dinescu na otázky novinářů ohledně procesu a popravy Ceaušesca podotkl, že tento akt byl velmi důležitý, protože exekuce urychlila vývoj událostí: "Mrtvý diktátor je lepší než živý diktátor." O archivech Securitate Mircea Dinescu řekl: "Velmi nás zajímají, protože jsou v nich naše zromantizované životopisy. Pomníkem usilovné práce specialistů ze Securitate jsou stoly, židle, talíře a zdi plné mikrofónů, 16 miliard dolarů, které si Ceaušescu vypůjčil, je ukryto ve zdech Bukurešti."

"Našími jedinými zbraněmi jsou pera," slyšeli novináři z úst zástupců SSD. "Máme nedostatek papíru a masmédiu drží v současné době v rukou výhradně prozatímní vláda. Nám zůstalo k dispozici jen několik psacích strojů. Apelujeme proto na západní organizace, které se zabývají lidskými právy, aby nám v tomto směru poskytly pomoc."

(Jan Brabec a Josef Unger, 1.1.1990)

Dopisovatelé NTS požádali nového člena Skupiny pro společenský dialog, Victora Ernesta Maseka, o krátký rozhovor:

ani psacím strojem...

Pane Maseku, jste členem SSD, mohl byste nám říct něco jak o vaší skupině, tak o vás osobně?

- Něco říct? Jmenuji se Victor Ernest Masek a jsem doktor filosofie, estetik a kritik umění. Byl jsem ředitelem Centra pro vzdělávání kulturních kádrů a vedl jsem tam přednášky, na které jsem zval odborníky jako např. Konstantina Loiku, Andrea Plescu, Gabriela Liiceanu. Kvůli těmto přednáškám jsem byl v roce 1985 označen za nedůvěryhodného a vyhozen. Pak jsem dělal redaktora ve vědeckém nakladatelství bez ideologického profilu, kde ostatně pracuji dodnes. Jsem autorem deseti knih o estetice a kritice umění. Účastí v SSD chci přispívat ke krystalizaci veřejného mínění. Lidé se pod tlakem režimu odnaučili myslet, spojovat se a vést dialog o společenských problémech a hodnotách. My nyní chceme tento dialog nastolit. K tomu je třeba, abychom se pokusili naše ideály a hodnoty formulovat srozumitelně, protože jen tak je rychle zafixujeme ve vědomí společnosti a ve veřejném mínění.

Již na tiskové konferenci jsem se chtěl zeptat, zda by v případě potřeby byli rumunští spisovatelé, básníci a filozofové ochotni podílet se na tvorbě nových politických struktur země, jako se to stalo v Československu. Jaký je váš názor?

- Československý rámec je v tomto směru daleko šťastnější, protože čeští a slovenští intelektuálové mají dlouhou zkušenost organizované disidence a politického života, kterou bohužel rumunští intelektuálové nemají. Nemohli jsme bojovat ani psacím strojem, něco podobného jako v Československu v Rumunsku neexistovalo. Této demokracii a této schopnosti vést politický boj se teprve musíme učit. Společnost nelze řídit pouze dobrou vůlí a snahou o čestný život, ale všeobecnou povolaností k tomuto úkolu. Potřebujeme odborníky, techniky, a tedy ne jenom lidi, kteří psali anticeaušescovskou poezii, disidenty. Je naivní si myslet, že političtí vězni povedou národ a že kapitál utrpení je nutně kapitálem schopností. Podle takové teorie by si každý, kdo trpěl, automaticky zasloužil být v čele společnosti, ale my chceme, aby se zapojili i ostatní - nepřímé oběti diktátora. Tedy celý národ. Bez schopných lidí se nikam nedostaneme a je jasné, že samotné utrpení nezaručuje schopnost a talent vést.

A ještě bych chtěl vyjádřit radost z revolučních změn u vás. Je mnoho Rumunů, kteří v roce 1968 chtěli jít bojovat do Československa, podobně jako se bojovalo za demokracii kdysi ve Španělsku.

(tlumočil Josef Unger, sestavil Jan Brabec)

Základní deklarace Skupiny pro společenský dialog

Skupina pro společenský dialog se ustavila jako nezávislá skupina legálně činná od dnešního dne, tj. 31.12.1989. Usiluje o to, aby reprezentovala jasné vědomí naší společnosti, která byla pokořována a ničena. Chceme přispívat k řešení katastrofální situace země a k její obnově. Skupina pro společenský dialog

je skupina nezávislá, která není podřízená žádné skupině ani žádnému politickému směru a která odmítá jakoukoliv spolupráci s bývalým režimem. Každý člen skupiny má právo bránit podle svého přesvědčení své vlastní názory a politickou orientaci, aniž by narušil statut a orientaci skupiny. Skupina pro společenský dialog je žádostí o kritickou reflexi základních problémů, které stojí před rumunskou občanskou společností způsobem, odpovídajícím evropskému kontextu. Půjde o civilizaci, kulturu, politiku, občanskou společnost, ekologii. Je místem dialogu mezi intelektuály různých zaměření, který navrhuje cestu vývoje a organizace této společnosti, vývoje založeném na humánních hodnotách a lidských právech. Skupina pro společenský dialog chce být pracovní, ve které by ekonomové, sociologové, politologové, historici, filozofové, urbanisté, spisovatelé, teologové atd. mohli společně hledat způsob a řešení, které bude občanská společnost Rumunska v blízké budoucnosti potřebovat. SSD bude organizovat otevřená jednání uvnitř různých společenských kategorií studentů, dělníků, vojáků, intelektuálů, které bývalý režim rdousil obojkem ideologie. Tématem těchto jednání bude pluralismus, svobodné družstevnictví, parlament, politické strany, občanské svobody, oddělení pravomocí, kultura a její hodnoty, ekologie, urbanismus atd. Tato setkání budou organizována počínaje 15. lednem 1990.

SSD shromáždí svědectví o prosincové revoluci a o okamžicích, které jí předcházely. Fotografie, svědectví,

videozáznamy atd. SSD navrhuje vydávat tiskem v co nejkratší době publikaci, která bude vycházet dvakrát měsíčně a která by byla odrazem nové, občanské společnosti Rumunska ve všech jejích podobách.

31.12.1989 Bukurešť, mluvčí Steli Jan Tanase

Dokument podepsalo 29 zakládajících členů, mezi jinými:

Viktor Birsan, fyzik, autor mnoha tajných textů a otevřených protestů proti oficiální politice. Marina Celac, urbanistka, persekuována za postoje svého manžela Mihaje Boteze, několikrát podrobena výslechu na Securitate, zejména po nepokojích v Brašově v listopadu 1987, je členkou Výboru národní spásy. Doina Cornea, profesorka francouzštiny na univerzitě v Kluži, persekuována už od roku 1982, kdy vystoupila proti antikulturní politice režimu, pronásledována a zatčena kvůli četným otevřeným protestům v různých oblastech sociálního a politického života, jedna z nejvýznamnějších postav rumunské opozice. Také je ve Výboru fronty národní spásy. Ascania Damian, architekt, bývalý lektor fakulty architektury v Bukurešti, několikrát protestoval proti urbanistické politice a proti destrukci Bukurešti, Radu Filipescu, inženýr, tajná činnost od roku 1980, odsouzen k deseti letům a osvobozen po čtyřech letech díky mezinárodním protestům. Člen Výboru FNS. Atd.

na řadě je albánie!

ČSLA - PŘÍLIŠ MNOHO PROBLÉMŮ

Situace v dnešní armádě je velmi nejasná. I když se rozkazem ministra obrany generálporučíka Vacka změnily některé body branného zákona, pokrok se nezdá být dost rozhodný, což potvrzují reakce vojáků základní služby i vojáků z povolání. Mimochodem, branný zákon byl 1.1.1989 novelizován. Měl jsem možnost do něho nahlédnout. Jednotlivé body nejsou konkrétní, dají se vyložit mnoha způsoby, někde si dokonce odporují. A na tento branný zákon se zatím odvolává generalita naší armády.

Nejvíce diskutovaný problém je zkrácení základní vojenské služby. Vojáci ve velké většině případů zatím přistoupili na osmnáctiměsíční službu, nicméně chtějí, aby se zákon vztahoval i na ty, kteří jsou právě na vojně, což podle branného zákona není možné. Musela by se udělat výjimka, ale, jak se zdá, velení armády se do ní nechce. Je

málo reálné, že by mohli z ČSLA propustit dva ročníky už na jaře. Ale nic by tomu nemělo bránit na podzim. Ani ubytování, ani oblečení, ani strava, protože počet vojáků se sníží. Do té doby by měla být zvládnuta technická výuka mladšího ročníku. Nehrozí ani přebytek důstojníků, protože někteří chtějí odejít do zálohy. Pokud se tímto programem budou zabývat schopní lidé, je možné problém vyřešit. Především je nutno přepracovat branný zákon do podoby, ve které bude vyhovovat požadavkům moderní armády a bude znemožňovat šikany nižších složek vyššími.

Další naprosto nepřipravenou záležitostí je odchod vojáků z povolání do zálohy. Je málo důstojníků, kteří z armády propuštění být musí, více je těch, které propustit lze. To ovšem záleží ve velké míře na výkladu daného bodu branného zákona nadřazenou složkou. Od roku 1979 až do

1.1.1989 podepisovali absolventi vojenských vysokých škol tzv. věkovou hranici, do níž budou sloužit v armádě. Tento věk se určuje tabulkově a nejnižší možná hranice je čtyřicet let, a to jen pro poručíky. Dalším způsobem určování délky služby je výměr podle délky studia. Délka služby v armádě je trojnásobkem doby studia. Studoval-li jsi pět let, budeš sloužit patnáct. Problém je v tom, že řada studentů na školu nestačí a vystuduje třeba jen dva ročníky. Musí však odsloužit dalších dvaasedmdesát měsíců. Dnes nikdo neví, nakolik tyto směrnice ještě platí a jakým způsobem se budou propouštět vojáci z povolání do zálohy. A nikdo do toho nemůže mluvit.

Armáda je přísně centralizovaná, ani vojáci nemohou vytvořit jakýkoliv kontrolní nebo sebeobraný orgán. Po rozpuštění organizací KSČ v armádě není možné vytvářet organizace nové. Dokonce ani vojenské fórum. Nově vytvořen byl pouze Svaz vojáků z povolání, jeho stanovy ovšem příliš připomínají Stanovy KSČ a za současné situace neznamenaí vůbec žádný pokrok. I Svaz je značně centralizovaný.

Nesrovnalostí a neprofesionálních přístupů v armádě je opravdu hodně. Není důsledně řešen ani přesun politických pracovníků na jiná místa, přemísťování vojáků k jiným útvarům, nevyřešené jsou problémy s odborností velitelů, s technikou. Témat je opravdu mnoho, a proto se k nim vrátíme v některém z dalších čísel IS.

(JS,MI)

S MIKROFONEM POD ČEPICÍ: HLADOVKA!

Následující krátký rozhovor se uskutečnil v kasárnách na Zbraslavi, kde tráví 2 roky příslušníci vojsk ministerstva vnitra, kteří ale nejsou příslušníky pověstného pohotovostního pluku. Ovšem, co nebylo, mohlo být. Náš rozhovor s vojákem základní služby proběhl navíc v podmínkách - pro vojáka hovořícího o situaci v armádě - nebezpečných: v místnosti návštěv zbraslavských kasáren. Proto chápeme jeho prosbu o nezveřejnění jména.

- Víím o vaší hladovce, ale ještě dříve: mohli jste být jak o vojska MV, nasazení např. 17. listopadu na Národní třídě?

My máme napsaný, že můžeme být nasazení, ale nikdy se to nestalo. Podle článku asi 40, kde jsou uvedeny povinnosti vojáka a jaký prostředky může použít proti ... to nikdo z nás nezná, to nám nikdo nikdy nepřečetl jaký jsou třeba adekvátní prostředky zásahu. Pro nás bylo kolem 17. listopadu MBO, teda mimořádný bojový opatření: to jsou třeba zakázaný vycházky a to je vlastně i ochrana pro nás: už několikrát se třeba stalo, že kluci šli někam na pivo a jako příslušníci vojsk MV dostali do huby...

- Mohl bys popsat důvody, průběh a reakci velení na vaší hladovku?

Potom jak vydali, tedy ministr národní obrany vydal prohlášení o návrhu zkrácení vojenské služby vojákům, kteří mají nastoupit od 2.1.90, jsme sepsali petici, kterou jsme poslali na správu vojsk tady na Zbraslavi, do televize a Občanskému fóru. Sepsali jsme tam, že nesouhlasíme s prohlášením a návrhem ministerstva. Důvodem bylo, že ti noví kluci by byli šikanováni, i když by za to nemohli. Tady jsou různý lidi, né všichni, ale většinou dost idiotů přesto, že nám řekli, že vojáci MV jsou pečlivě vybíráni. To teda jsou! Takže jsme vyhlásili dvoudenní hladovku a výtěžek, kterej se ušetří, nám chtěli dát na vánoce, jakože přídávky, jenomže kde jim je konec... seberou je druhoročníci! Probíhalo to takhle: voják je povinnen odebrat si stravu, takže jsme šli od okýnka výdeje k okýnku použitýho nádobí, napili jsme se čaje a odešli jsme. Potom za náma přišel náčelník kuchyně a s ním jsme se dohodli, protože bylo zbytečný vařit, že budou vařit míň jídel. Prostě: vařit se muselo, to by zase oni měli průšvih, kdyby přišla kontrola. Ten výtěžek, který se ušetřil, jsme dali na onkologickou kliniku, která se staví v Motole. Taky jsme měli pohovor s náčelníkem štábu, ale ten nám to vyloženě nevymlouval: že je to naše věc, že povinnost vojáka je odebrat si stravu, že oni to můžou řešit i prokurátorem.

- Budete případně v hladovce pokračovat?

Nevím, to by musela být zase reakce na to, že se ten návrh schválí. Takže kdyby to Federální shromáždění schválilo, asi by další vlna reakce byla.

- Kolik vojáků se hladovky zúčastnilo?

Vlastně všechny rotý co jsou tady od MV. Takže asi 126 krát 4, ne, nebyli tu řidiči... asi 400 lidí.

Připravil Slo

SPORT

časopis
pro kulturní
a společenskou
informaci

PŘEHLED ZPRÁV

PROSTĚJOV. Pomocí autogenu byla odstraněna socha Lenina z náměstí T.G.M. (dříve 9.května). Byl dán * **PROSTĚJOV.** Pomocí autogenu byla těsně před koncem roku odstraněna socha Lenina z náměstí T. G. M. (Dříve 9. května). Obyvateli města byl zcela spontánně podán návrh, aby sochu odkoupila KSČ, a tím nahradila zrádu, kterou způsobila krádeží lidové sbírky z roku 1968. Socha je zatím v depozitáři místního muzea.

* **DUBÁ.** Rovenský kmen 145. oddílu Naděje Praha při své výpravě ve dnech 27.-29.12.89 procházel městem Dubá (okres Česká Lípa). Po dohodě na MNV jsme ze sloupů veřejného osvětlení odstranili cedule s nápisy 8.pětiletka. U benzínového čerpadla jsme narazili na trojboké plechové monstrum, vysoké asi 5 metrů. Vypadalo takto: Nahoře byly ze všech stran umístěny pěticipé hvězdy a dole srp a kladivo a nápis ČSSR. Za pomoci přítomných občanů jsme monstrum shodili. V Doksech jsme pak byli zastaveni pojezdovou hlídkou SNB a legitimováni z důvodu nařčení předsedou MNV Dubá z vandalského činu spáchaném na monstru o hodnotě 11.000 Kčs! Domníváme se, že vandalského činu se dopustili spíše ti, kdo to nechali postavit. MOF Dubá již dříve podalo na MNV petici s požadavkem přejmenování Gottwaldova náměstí, které zatím nebylo vyhověno. V Dubě se též nachází pomník s deskou tohoto znění: "Na paměť osvobození chrabrou Rudou armádou pod vedením generalissima J.V.Stalina" (Ondřej Přenovský)

* **BRNO.** V pátek 29. prosince prošla komise Občanského fóra a dalších zástupců veřejnosti prostorami krytu CO v Brně pod Petrovem. Kryt je schopen pojmut 2.500 lidí a jeho účelem je poskytnout ochranu zejména cestující veřejnosti. Proto útvar Civilní obrany údajně spolupracuje s ČSD - Hlavní nádraží. Některé otázky členů komise nebyly zodpovězeny s ohledem na možnost porušení státního tajemství. Komise konstatovala, že na krytu, který viděla, není nic podezřelého. (VIA)

* **TALLIN.** 26.12. Do Tallinu přijely první transporty raněných z Rumunska. Byli převezeni do nemocnice KGB, kam nemají přístup civilisté, a jejich počet je zatím utajován. (VIA)

* **NVÚ VALDICE.** 27.12. V nápravně výchovném ústavu ve Valdicích u Jičína, kde jsou ve III. nápravně výchovné skupině vězni odsouzení za nejtěžší trestné činy, probíhala po celý den jednání členů komise ČNR se zástupci vězňů a příslušníky SNV. Obě strany se vzájemně podezírají z toho, že chtějí vyvolat násilnosti. V důsledku jednání byly vězňům poskytnuty různé úlevy, jim však jde zejména o důsledné potrestání protizákonného jednání, kterého se dopouštěli příslušníci SNV. Někteří příslušníci SNV mají důvěru vězňů. Při separátních jednáních vězni i někteří příslušníci SNV v zájmu své bezpečnosti požadovali, aby ostraha NVÚ byla posílena armádou. Návštěva komise přispěla k uklidnění situace. Další návštěva se uskuteční 30.12. (VIA)

* **DNĚPROPETROVSK.** 23.12. Klub voličů uspořádal úředně povolený mítink, který byl veden v duchu hesla "Osud perestrojky je v našich rukou". Člen Ukrajinské národní strany Vladimír Solovjev ve svém vystoupení mj.

řekl: "Od roku 1918 je Ukrajina kolonií ruského impéria. V dnešní krizi se prohníla a zkorumpovaná administrativa snaží za každou cenu prodloužit svůj život na dalších pět let." Na mítinku mluvili také zástupci nezávislých seskupení a také několik příslušníků místní milice se svým velitelem. (VIA)

* **PRAHA.** Na jaře roku 1988 vznikla Společnost T.G.Masaryka, která chce sdružovat lidi studující a zajímaví se o život a dílo našeho prvního prezidenta a o jeho poselství dnešku. Společnost TGM není a nechce být politickou organizací, usiluje o obnovení Ústavu TGM, který vznikl v roce 1932 a pomáhal šířit humanistické myšlenky našeho prvního prezidenta a chce pokračovat v duchu jeho idejí. (VIA)

* **ČESKOSLOVENSKÁ STRANA PROSPERITY A PRUŽNOSTI.** Založení Čs.strany prosperity a pružnosti má za cíl tyto základní body: 1) Obnovení práva soukromého podnikání v neomezené míře. 2) Podíl strany za účasti veřejnosti na tvorbě a kontrole programu ekologie. 3) Vytvoření záruky veškerých demokratických práv v demokratickém státě. 4) Zajištění svobodného výkonu práva, svobody slova, svobody vyznání a přesvědčení. Činnost strany začíná dnem 5.ledna 1990. Členem strany se může stát každý občan, který souhlasí s body programového prohlášení a toto stvrdí svým podpisem. Adresy pro písemný styk: Marie Kvasničková, Zelenečská 328/14, Praha 9-Hloubětín, Václav Neubauer, Krlova 4, Praha 1

* **JAKOU TRIKOLÓRU?** Vraťme se k původní čs. trikolóře, která byla červeno-modro-bílá (modrá uprostřed) a teprve po roce 1948 byla změněna - červená barva byla dána doprostřed na čestné místo. Chceme-li se hlásit k tradicím čs. republiky, měli bychom prosadit i původní trikolóru (Pavel Tůma, mluvčí OF ZPA Čakovice)

* **STŘEDOČESKÝ KRAJ.** Občanské fórum Středočeského krajského národního výboru zve zástupce všech OF na území kraje, zejména krajské mluvčí, zástupce okresních OF a velkých podniků na setkání, které proběhne ve čtvrtek 4.ledna od 17 hodin v závodní jídelně ŠURPMO, Hybernská 18, Praha 1 (RNDr.Josef Basík, spojení P.Sibárková, tel.512 2205, A.Hnilicová, tel.512 2701, 512 2503)

* **PRAHA.** 29.12.89. V den zvolení Václava Havla prezidentem republiky byla v 11.45 hod.traktorem odtažena maringotka, která dlouhá léta stála před domem, v němž Václav Havel žije. Tato maringotka s označením Dopravní podnik hl.m.Prahy, sloužila příslušníkům StB k nepřetržitému sledování V.Havla. Vnucuje se otázka: kdy bude odstraněna kamera směřující vytrvale na vchod domu, kde bydlí Petr Uhl? (VIA)

* **RUMUNSKO.** V Bukurešti jsou v metru civilní hlídky, jsou to mladí lidé, kteří v metru spí a mají u sebe zbraně. V metru je kříž, kde se vybírá na pomník padlým. U ministerstva zahraničí znovu stojí tanky a vojenská technika. Rumunskem letí fáma, že se objevily letáky Ceaušescových band: Vánoce patří vám, silvestr bude patřit nám. Vojenská technika v ulicích bude asi reakcí na fámu. Máme domluveny další rozhovory. (Jan Brabec)

DOPIŠ REDAKCI

Moji milí a drazí přátelé,

děkuji Vám z celého srdce za pomoc, kterou nám prokazujete v otázce nespravedlivě uvězněného našeho syna Josefa Němce. Dne 26. prosince jsme se při návratu od našeho syna Mirka z Plzně zastavili ve vašem středisku, kde jsme obdrželi váš informační servis č. 34. Po jeho přečtení jsme byli velmi rádi, že jsme se dočetli i o případu našeho syna. Vzal jsem to jako nejhezčí dárek pod stromeček 1989, který jsme dostali k prvním sovětským vánocům po tolika letech nám vnucovaného nějakého "Dědy Mráze". Ještě jednou Vám děkujeme a budeme se těšit na další dobré zprávy.

Zároveň Vám sdělujeme taky dobrou zprávu, že náš syn nám zaslal dopis 22.12.1989, kde nám sděluje, že se mu najednou roztrhl pytel a hned za sebou od nás obdržel pět dopisů. Pohledníci se třemi řádky, kterou jsme mu posílali z Tater 30.10.1989, obdržel až 30. listopadu. Tak dlouho trvala cenzura. Je to těžkopádnost! Přece to ale někomu nedalo a otevřel svůj šuplík.

Totiz já jsem se taky obrátil dne 18. prosince ohledně těch dopisů svým dopisem na pana plukovníka JUDr. Adolfa Houdu, předsedu senátu Vyššího vojenského soudu Píbram, který mi odpovídá toto: sděluji, že po podání žaloby na Vašeho syna kpt. Josefa Němce, nebyly zadrženy žádné dopisy odesílané kpt. Němcem anebo jemu adresované, pokud byly soudu předloženy ke kontrole a o nichž je v trestním spise veden záznam. Tolik z dopisu Vyššího

vojenského soudu. Zajímavé ale je, že najednou se tyto dopisy někde objevily. Tady všude se ze strany obvinění našeho syna hraje v myslích a svědomí lidí, kteří chtějí o něm rozhodovat a uvrhnout ho do vězení na dlouhá léta, velice nečestná a doslova špinavá hra. Chtějí za každou cenu dokázat ještě dnes, že mají pravdu a nikdo jim dlo toho nesmí mluvit.

Dále jsem Vás chtěl informovat o tom, jak jsme se s panem Topolem domluvili, že požádám našeho právního zástupce pana JUDr. Pavla Krupku z AP Litoměřice, aby Vám poslal opisy posledních soudních spisů, které obdržel od Vyššího vojenského soudu Píbram. Jmenovaný pan JUDr. Krupka slíbil, že ze všeho pořídí fotokopie a předloží je co nejdříve na Vaší adresu. Rovněž Vám oznámí datum soudního jednání s naším synem, abyste se mohli se vším seznámit a vyslat své lidi k soudu. V jednom spise pan předseda senátu uvádí, že žádost podaná naším synem panu prezidentu Husákovi byla zamítnuta. Žádost o propuštění z vazby byla rovněž zamítnuta s odůvodněním, že by se stýkal s lidmi a mohl tak ovlivňovat svědky, atd. Pak se uvádí, že až do svého zatčení byl náš syn dobře hodnocen a až najednou se z něj stal člověk pro společnost nebezpečný. Bohužel, tady by bylo dobře se zeptat, jakou společnost měl pan senátor na mysli.

Zatím končím, s pozdravem a přáním všeho nejlepšího do Nového roku. Aby se vám všem podařilo vše, co je v zájmu práva lidí, kteří ještě dosud trpí a nevědí za co.

Štefan Němec

MLČELI, I KDYŽ NEMUSELI

29.12.89 proběhl v obci Čistice na Šumavě koncert skupin Egypt, Půl tváře a Rockenroll Nashville. Během jedné z přestávek se na pódium dostavil místní občan, pan Třešnička, a nabitému sálu přečetl následující projev.

Vážení spoluobčané,

chci od tohoto fóra, aby mě vyslechlo. Netrvám na tom, aby mi dalo zcela za pravdu, ale ty z vás, kteří budou souhlasit s mými názory, prosím o podporu. Všem pak už předem děkuji za trpělivost, s jakou mě vyslechnete, neboť zlíbí-li se vám po tomto mě vyhnat ze sálu, bude už na zdvořilosti pozdě.

Tyto časy patří především mladým lidem, stejně jako budoucnost otevřená sedmnáctým listopadem. Mě osobně se zdá Občanské fórum příliš láskyplné, mírnoučké a přemířně tolerantní. Uvedu příklad: zcela nedávno, totiž v létě tohoto roku, vedla Jihočeská pravda velmi ostrou kampaň proti signatářům Několika vět. Byla to hotová přehlídka mravní bída českého národa. Spousta lidí se cítila povinována přispěchat s odsudkem něčeho, co vlastně ani nebylo známo, co zveřejnily pouze takzvané štvavé vysílačky. Redakční kolektiv se samozřejmě připojil se svou porcí ošklivosti a rozhořčení nad tím prostoukavým dokumentem, který mímě a nevyhružně požadoval takové věci, jako je svoboda slova a jiné samozřejmosti nutné k tomu, aby člověk byl člověkem. Připomínám to proto, že nastávají časy

nejen krásné, ale i nebezpečné. Ve zmíněné Jihočeské pravdě se to už teď dá přesně vysledovat. Tento list totiž přesal nápisem v záhlaví vyzývat proletáře všech zemí, aby se spojili. Vydává se za regionální deník. Přináší pozoruhodně pokrokové a radikální materiály - ale když si všimnete názevu a jmen pod články, najdeme stejnou sestavu, jaká před pár měsíci kypěla nenávistí ke všemu, co bylo jen trochu cítit svobodou, vlastním názorem atd. Mluvím o Jihočeské pravdě, ale stejně dobře bych mohl uvést Budovatele a další tiskoviny - ve všech případech jde o příklad do nebe volajícího převlékání kabátů. Dejte si na to pozor, mladí lidé! A netolerujte to těm páprdům! My, postarší a stará generace jsme vám totiž systematicky po celých čtyřicet let neslydali kradli váš svět. A také vašim dětem a vašim vnukům. Žili jsme na váš účet. Zamožili jsme vám vody a zničili lesy. Jen tak tak, že jsme tento svět nerozprášili atomovkami. A máme pořád, většina z nás, dost drzosti, abychom se vás snažili poučovat, a ještě víc drzosti, když se snažíme plavat v tom samém proudu, kterému jste vy sedmnáctého listopadu otevřeli stavidla. Zapřísahám vás, nevěte nám! Snad je mezi námi pár výjimek, ale většinou se vám pustě lhalo, ve školách jsme do vás hustili všelijaké hovadiny bez hlavy a paty - a především lži. Takže: vaňte si předků, ne však nás, kteří s

vámi zatím sdílíme svět. My jsme vám ostatně i ten odkaz předků málem ukradli. Většina stavebních památek, pokud úplně nezmizela, je ve stavu tak špatném, celostátně špatném, že slavná Královská cesta v Praze ve světle tohoto poznání je hotovou Potěrnkinovou vesnicí. Rozhlédneme se po nejbližším okolí. Zámek v Němčicích pamatují staří lidé v plném lesku. Nyní, po čtyřiceti letech soustavného úsilí o jeho zničení, bude opraven. Bude to stát několik desítek milionů. Ještě v roce 1967 odhadoval architekt Státního památkového úřadu, že by k opravě stačilo pět milionů. O rozdíl ceny tehdejší a nyní, totiž o takových nejméně padesát milionů, budeme my všichni okradeni. Přičiňme se o to, aby zloději byli potrestáni: aby byli nalezeni, usvědčeni a souzeni. Tady by věru tolerance nebyla na místě. Pro další příklady si půjdou do okresního města. V roce 1970 tam byla zbořena jedinečná stavební památka, pět set let starý renesanční špitál, tzv. Čapovna a ještě předtím goticky disponovaný. Plánek v domě. Zde nejspíš krom systému a přehlíživého vztahu orgánů k památkám zapracovala i duševní nedostatečnost příslušného architekta. A na začátku osmdesátých let došlo ve Strakonici ke skutečnému zločinu. Se zemí byl srovnán rodný domek Františka Ladislava Čelakovského, jedné z nejvýznamnějších postav českého národního obrození. Vandalský čin zůstal nepotrestán, byl naopak vydáván spíše za zásluhu. Plnou odpovědnost nese, ač to zní paradoxně, odbor kultury ONV Strakonice. Tento odbor dělal svoji koniášskou práci

HRA NA SVOBODNÝ PROJEV

Doba nadšení z přímých přenosů z Václavského náměstí, jiných míst republiky, z koncertů a divadelních vystoupení podporujících OF už je definitivně za námi. Televize se už nemůže dále přizívat na revoluci a po opadání jásavých i nasek vidíme dnes její opravdovou tvář, která se příliš neliší od té předrevoluční. Nejde ani tak o filmy, inscenace nebo dokumentární pořady, které je nutné připravovat delší dobu. Problém tkívá v pořadech publicistických.

Kdysi jsem četl požadavek OF ČST, aby odstoupili nejkonzervativnější tvůrci a moderátoři z oblasti publicistiky. Nevím, kolik jich opravdu odešlo, ale na obrazovce se stále objevují poskoci starého režimu, sice s novým slovníkem, ale těžko jim ho můžeme věřit. Nikdo z nich nemůže udělat skutečný publicistický pořad tak, aby zaujal i profesionální úroveň a ne pouze strhujícími událostmi, kterých je dnes ve světě dost. Neexistuje jakákoliv pluralita přístupů k materiálu, většina tvůrců přešla tupě pod uniformitu posunutou kousek k demokracii, na nové bezpečné fráze. Zdá se, že to ani jinak neumí. Těžko od nich čekat nějakou sebekritiku, či rozhodnutí k odchodu. Nebyli soudní ani dřív, nejsou ani teď. Ani ředitel televize Pavel nevzbuzuje žádné naděje svým obratným manévrováním, způsob jeho projevu na obrazovce potvrzuje obavy mnoha lidí, že není mužem na svém místě.

Velice pochybuji, že po redakci TV publicistiky můžeme očekávat nové přístupy. Možná je chyba v nadřazených. Nevěřím tomu, že čas přinese nějaké zlepšení, pokud do redakce nenastoupí noví, ambiciózní tvůrci, kteří dokáží vyvolat opravdovou diskusi a nebojí se jít na trh s vlastní kůží. I za cenu chyb. To, co vidíme dnes, je pouhá hra na svobodný projev.

J.S.

moderními metodami, totiž buldozerem. A zajisté i tady sehrála svou roli tupost urbanistova.

Podobných příkladů by se jen ze Strakonic dala uvést celá řada. Co říci třeba na to, že když byla při rekonstrukci prodejny elektro na Revolučním náměstí objevena pod omítkou nádherná renesanční sgrafita, nestalo se nic menšího, než že byla na pokyn vandalů shora znovu zapačována omítkou. Kdosi spočítal, že to vyjde levněji, než pečlivá oprava dávného vzkazu předků.

Konstatuji, že většina těch, kteří rozhodovali v uplynulých letech o osudech zmíněných a mnoha dalších památek, je lehce odhalitelná, neboť dodnes sedí na svých místech a vykonává své funkce. A tisk, který ta rozhodnutí nadšeně podporoval, dosud vychází z rukou stejných redaktorů. Dávejte si na to pozor, mladí lidé! Čas, který přichází, je přece váš. Budou vám kývat a nadšeně s vámi souhlasit, ale prosím, nenechte se oblafnout. On to byl takový systém: nikdo nemohl za nic a všichni - jak se tvrdí - museli mlčet. Pochopitelně nemuseli, ale mlčeli, třeba jen proto, aby dostali dítě na školu, aby neztratili teplé místo. Následky tohoto morálního zpusťování půjdou ovšem z vašeho účtu. Byl to systém tak špatný, že se dokonce bál i knih a pohádek. Bál se básní. A vrostl do lidí tak, že vás ještě dlouho bude nutit k ostrážitosti a otravovat vám život. Ale nedejte se a neslevujte. Držte pohromadě - což jsme my neuměli. Společné zpívání je víc slyšet.

PROHLÁŠENÍ OF HOTELU BUDOVATEL

S obavami sledujeme vývoj jednání Akčního výboru ROH a Sdružení stávkových výborů. Již od počátku prosince jsme v každodenním styku s SSV a všestranně je podporujeme. Naopak jejich zástupci - Libor Malý, Michal Borges, aj. několikrát navštívili HB a účastnili se jednání OF.

Atmosféra v tomto ústředí SSV se bohužel postupně mění. Počáteční revoluční nadšení se kamsi vyvanulo. Snad v důsledku únavy, obav z prohry, záklusních tlaků, nevíme. Místo toho nastupují kompromisy a couvání, které jde, jak se obáváme, v některých případech dále, než je nutné a únosné. To může vést k polovičatým a nedůsledným opatřením, jež nedávají do budoucna dostatečné záruky optimálního fungování odborářské struktury (už jezdí v 613).

Především se nás dotýká připravované převedení HB pod Ústřední správu rekreační péče ROH, přičemž by HB nadále zůstal účelovým zařízením, sloužícím tak jako dosud především jednání a ubytování zástupců vrcholových odborových orgánů a jen částečně a nedokonale využívaný komerčně.

Ptáme se proto:

1/ Potřebují zástupci pracujících ke svým jednáním zařízení na úrovni tříhvězdičkového interhotelu?

2/ Souhlasí dělníci s tím, aby jejich zástupci a za jejich peníze bydleli v přepychových apartmá a hodovali v salóncích na stříbrných mísách? (to není nadsázka - stříbrné servisy existují: 1 mísa 30 000 - 70 000,- Kčs)

3/ Není snad v celospolečenském zájmu, aby každé zařízení, každá investice a tudíž i komfortní hotel byly využívány co nejefektivněji?

3/ Není snad v celospolečenském zájmu, aby každé zařízení, každá investice a tudíž i komfortní hotel byly využívány co nejefektivněji?

4/ Neprospěl by hotel Budovatel dělníkům více, kdyby vydělával devízy, tolik potřebné pro nahrazení zastaralých, zdraví ohrožujících strojů?

5/ Můžou nás uspokojit polovičatá opatření, direktivně určená pravidla hospodaření, blábolivé fráze o chozrasčotu a samofinancování, kterých jsme se tolik naposlouchali v uplynulých letech?

6/ Lze vůbec dýchat a svobodně a efektivně podnikat v zajetí tak oblundného organizačního molocha, jakým je ÚSRP, který se už dávno změnil v mafii parazitů a vyžírků všech kalibrů?

7/ Neskrývá se za tím vším manévrování kolem HB a ÚSRP a odborů vůbec spíše než co jiného snaha jistých lidí udržet si pozice a hlavně zdroj tučných příjmů?

Podepsání mluvčí OF HB: S.Bartoš, J.Polák
30.12.1989

DOPIS REDAKCI

Vážená redakce,

přečetl jsem si Váš článek v č.30 "Rudozelená koalice po 60 letech". Došel jsem k názoru, že autor tohoto článku zřejmě nepochopil to základní - že zde vzniká nová politická síla. Nikoliv tedy zájmová politická uskupení.

Vstupuji do strany s přesvědčením práva na šťastný a zdravý život. Proto mě pobuřuje tento demagogický článek, který má jen a jen jediný cíl - zdiskreditovat stranu zelených a všechny ty, kteří se zapojili do práce při jejím vzniku a i ty, kteří nám dávají důvěru. Článek je výsměchem těm poctivým lidem, kterým není lhostejné to, čím jsou obklopeni - devastací přírody, zamořenými vodami a zemí.

Měli byste se více informovat, než něco podobného vytisknete. Vždyť snad naše něžná revoluce hlásá - svobodně se vyjádřit k poměrům, které zde jsou a které trápí celou naši společnost.

Jsem přesvědčen, že jste natolik objektivní a čestní a můj dopis otisknete.

Děkuji.

Miroslav Kulhavý, Faltanova 553, 149 00 Praha 4

P.S. Rád bych se případně sešel s autorem článku.

VAROVÁNÍ, NIKOLI DISKREDITACE

Rád bych uvedl na pravou míru některé pojmy, fakta a souvislosti, ve zmíněném článku buď nedostatečně vysvětlené nebo pisatelem listu nesprávně pochopené.

"Rudozelenou koalici" bylo za první republiky míněno spojení sociálních demokratů s agráři v letech 1919-20. Bylo by tedy správné napsat "po 70 letech". Výraz "zelený" jako přídomek ekologů, organizovaných v politických stranách, je o 50 let mladší, ale právě v našich současných poměrech se nabízí určitá analogie obou "zelených" - zemědělců i ekologů. Obě seskupení se ustavují shora jako politické strany a s vedením, které si zadalo za Jakese. Jako politické strany pak nutně přistupují na mocenský boj a prosazování svých politických programů, což může být pro ekology (jako nemasovou politickou stranu) kamenem úrazu. V zápalu boje se takto mohou vytratit ze zřetele původní konkrétní cíle, respektive mohou být

podřízeny různým strategickým postupům a koaličním kompromisům (protože jinak než v kategoriích koalice soudný "zelený" uvažovat nemůže). Právě v této souvislosti jsem upozornil na praktické výhody takových iniciativ jako např. Zelený kruh, směřujících spíše ke koordinované činnosti na horizontální úrovni, tedy jednoduše řečeno ke spolupráci mezi konkrétními lidmi na konkrétním místě.

Nejednalo se o nějakou samoučelnou diskreditaci strany zelených, ale o upozornění na rozdíly v přístupech mezi politickou stranou a iniciativou zdola, které se právě u ekologických aktivit projevují dost výrazně. Za ilustraci mohou posloužit příklady ze západních zemí - díky jejich časovému náskoku před námi se můžeme poučit právě na jejich chybách a omylech. Není zřejmě náhodou, že např. v USA, tedy zemi bez programového či ideologizovaného zeleného hnutí, mají podle všeho nejúčinnější ekologické zákonodárství na světě (kodifikované rozhodující měrou za konzervativního republikána Nixona před téměř dvaceti lety). Tyto zákony si nevybojovala nějaká silná a jednotná strana zelených, nýbrž konkrétní voliči zcela prostým tlakem na senátory.

Článek rozhodně nebyl výsměchem všem poctivým lidem, kterým není lhostejné naše životní prostředí. Právě proto, že snahy takových lidí vycházely po celá desetiletí nazmar, je třeba upozorňovat na možnosti jejich manipulace pro mocenský boj pod rouškou převzatých hesel a frází. Býlo by samozřejmě demagogické podávat návod na jedinou správnou cestu, ale účelem všech podobných článků (a koneckonců i celého IS) je právě upozorňovat na možná rozcestí a úskalí, na rizika plynoucí z rychle nabytých svolností. V poslední instanci rozhoduje stejně každý sám za sebe.

Zbyněk Petráček

Večírek s prezidentem

V pátek 29.12.1989 večer, v den zvolení Václava Havla prezidentem republiky, jsme požádali několik osobností našeho veřejného života o odpovědi na několik otázek.

PANE LANDOVSKÝ, jaké to je mít prezidenta za kamaráda?

Je to taková jakoby samozřejmost, musíme si na to pomaloučku zvykat. Když má člověk slušné kamarády, vtipné kamarády, pracovitý kamarády, tak proč by občas jeden z nich nemohl být prezident!

PANÍ PETROVÁ, čím se zabýváte v tuto chvíli?

Mojí momentální činností je, že piji šam paňské a hrozně se raduji.

Ale jako členka Nezávislého mírového sdružení uvažujete o...?

Uvažuji o práci, která nás čeká do budoucna, což je několik měsíců do svobodných voleb, ale i o tom, co dělám konkrétně já, jako poradce v radě OF. Začínáme totiž řešit otázky volebních systémů s různými odborníky z různých

zemí, s kterými konzultujeme a konfrontujeme naše a jejich zkušenosti, abychom co nejlépe připravili volební zákon. Zároveň již dva roky vzniká iniciativa zdola - protižšek evropského parlamentu ve Štrasburku. Říkáme tomu Helsinsko-oičanské shromáždění a jedná se o mírové otázky vojenských bloků a o sjednocení Evropy, sjednocení Východu a Západu.

PANE DEVÁTÝ, jste mluvčí Společnosti přátel USA a známý aktivista, my všichni jsme v průběhu listopadu a prosince dostali ohromné dárky pod stromček a k Novému roku nového pana prezidenta - co bychom mohli očekávat ke svobodným volbám?

Myslím, že by to měli být noví lidé, kteří by přišli kandidovat do svobodných voleb, a ty lidi bude teď třeba najít - to bude další dárek. A největší vítězství bude, když si lidé budou vybírat kandidáty, které mají rádi a kterým věří a kteří jsou samozřejmě po odborné stránce zdatní.

PANE DIENSTBIERE, existuje pro ministra zahraničí hranice představitosti, fantazie?

No, to nevím, ale pro mě ne!

PANÍ NĚMCOVÁ, co byste dnes ve sváteční den řekla jako jeden z mluvčích Charty 77?

Totéž, co jsem řekla vždy, že mi jde o občanská a lidská práva. **PANÍ HAVLOVÁ**, chci se Vás zeptat jako paní domu, jak se díváte na to, že Váš manžel teď nebude chodit na obědy a večere domů, protože se třeba bude zúčastňovat oficiálních obědů a večerů.

Budu docela ráda, když se budu moci věnovat jiným věcem, když budu mít víc času na své různé zájmy.

PANE PREZIDENTE, napadlo někdy vojína Václava Havla, že jednou bude vrchním velitelem vojsk?

To ho věru nenapadlo. Nicméně když mně generalita gratulovala dnes k prezidentství, tak jsem neopomněl mimo jiné říci, že rozumím problémům vojáků, protože jsem sám byl na vojně, byť před 30 léty a byť jsem dosáhl hodnosti pouhého vojína. A generalita celá se usmála.

(připravil SLO)

nezapomeň: peking!

PŘÍLOHA

45 zásad porobení

Získali jsme neobvyklý text. Je to instrukce přeložená z ruštiny, která byla nalezena v kanceláři Boleslawa Bieruta - prvního poválečného polského prezidenta. Z textu je však zřejmé, že tato instrukce byla určena pro oddělení KGB na sovětském vyslanectví ve Varšavě a nějakým způsobem se dostala k polské komunistické vládě. Cesta textu nemusela jít příliš velkou oklikou, protože Bierut byl předválečným agentem KGB. Důležitější je však obsah instrukce samé z roku 1947. Čtení 45 bodů nařizujících totální podřízení země zájům sousední velmoci, zničení ekonomiky, samostatnosti společnosti a veškeré individuální iniciativy vzbuzuje hrůzu stejně tak, jako u mnoha pozorovatelů vzbuzují hrůzu následky komunistické vlády v Polsku po 45 letech. Zveřejný text ukazuje na důležitou příčinu tohoto stavu věcí.

Moskva 2.6.1947

(Přísně tajné)

K.AA/OC.113

Instrukce NK/003/47

(Opis dokumentu nalezeného v kanceláři Boleslawa Bieruta)

1. V budově vyslanectví se nesmějí přijímat terénní informátoři z řad místních obyvatel. Setkání s těmito lidmi organizují naše zvláštní služby na veřejných místech. Informace přijímá vyslanectví prostřednictvím našich zvláštních služeb.

2. Je třeba zvlášť dohlížet na to, aby byly vyloučeny jakékoli styky mezi naší armádou a místním civilním obyvatelstvem. Nepřípustné jsou návštěvy našich důstojnických kádřů v krytech místních obyvatel a taktéž navazování styků našich řadových vojáků s místními ženami, obyvatelstvem nebo místními vojáky.

3. Uspíšit likvidaci místních obyvatel spojených s KPP (Komunistická strana Polska), PPS (Polská socialistická strana), s Walterovci (interbrigadisté z občanské války), KZM (Komunistický svaz polské mládeže), AK (Armia krajowa - odboj spojený s londýnskou vládou), BCH (Bataliony chłopskie - vesnický odboj) a z jiných seskupení, která nevznikla z našeho popudu. Za úmto účelem využít faktu existence ozbrojené opozice.

4. Dohlédnout na to, aby do všech bojových akcí byli v první řadě posíláni vojáci, kteří před vstupem do Kosciuszkovské armády (polská složka sov. armády za války) žili na našem území. Dosáhnout jejich úplné likvidace.

5. Uspíšit sjednocení všech stran do strany jedné a kontrolovat, aby všechny klíčové funkce byly obsazovány lidmi potvrzenými našimi zvláštními službami.

6. Dosáhnout spojení celého mládežnického hnutí do jedné organizace a funkce od okresního stupně výše obsadit lidmi potvrzenými našimi zvláštními službami. Do doby tohoto sjednocení zlikvidovat známé vedoucí členy skautských organizací.

7. Zařídít a kontrolovat, aby delegáti volení na stranické sjezdy nezachovali své mandáty po dobu funkčního období stranického vedení jimi zvoleného. V žádném případě delegáti nemají svolávat jednání mezi závody. Pokud bude nutné svolat takové jednání, je třeba vylíminovat lidi, kteří projeví aktivitu v navrhování koncepcí a postulátů. Na každý následující sjezd navrhovat nové kandidáty - jen ty, kteří budou vytipováni našimi zvláštními službami.

8. Je třeba věnovat zvláštní pozornost lidem, kteří se liší od jiných organizačními schopnostmi a uměním získat si popularitu. Tyto lidi je třeba získat ke spolupráci a v případě jejich odmítnutí je nepouštět na vyšší funkce.

9. Dosáhnout toho, aby pracovníci ve státní službě (s výjimkou bezpečnosti a důlního průmyslu) měli nízké platy. Týká se to zejména zdravotnictví, orgánů spravedlnosti, osvěty a vedoucích na různých stupních.

10. Zajistit, aby ve všech vládních orgánech a na většině pracovišť byli lidé spolupracující s našimi zvláštními službami (bez vědomí místní státní moci).

11. Je třeba věnovat zvláštní pozornost tomu, aby místní tisk nezveřejňoval údaje o množství a druhu zboží dováženého do našeho státu. Nelze také mluvit o tom, že se v tomto případě jedná o obchod. Je třeba zajistit, aby polský tisk zveřejňoval údaje o množství zboží vyváženého námi do Polska s tím, že je to v rámci obchodní výměny.

12. Působit na polské orgány tak, aby ti, kdo dostanou pozemky a půdu, nedostali doklad o vlastnictví, a le pouze doklad o věnování.

13. Usměrnit politiku vůči soukromým zemědělcům tak, aby se soukromé hospodářství stalo nerentabilním a jeho produktivita co nejnížší. V další etapě zorganizovat kolektivizaci vesnice. V případě vzniku opozice je třeba snížit dodávky výrobních prostředků na vesnici a zvýšit povinné dodávky státu. Pokud by to nepomohlo, je třeba dosáhnout toho, aby zemědělství nestačilo uspokojit potřebu po travin ve státě, a zaměřit se na import potravin.

14. Dosáhnout toho, aby všechna nařízení, akty právní, hospodářské a organizační (s výjimkou vojenských) byly nepřesně formulovány.

15. Způsobit, aby pro řešení každého problému bylo stanoveno několik komisí, úřadů, společenských organizací, přičemž žádná z nich nesmí mít právo rozhodování bez konzultace s ostatními (toto se netýká důlního průmyslu).

16. Samosprávy na pracovištích nemohou mít žádný vliv na směr působení podniků. Mohou se zabývat pouze způsobem provedení nařízených úkolů.

17. Odborové organizace nemají mít možnost oponovat nařízením ředitelství. Pověřit odbory jinými úkoly, jako je organizace rekreací, zásobování, činnost zábavná, osvětová, výlety, přidělování atraktivního zboží, potvrzování názorů a rozhodnutí politických orgánů.

18. Je třeba zajistit služební postup jen těm pracovníkům, kteří bezvadně plní nařízené úkoly a nevykazují sklon k analyzování problémů přesahujících jejich pracovní úkoly.

19. Místním obyvatelům ve stranických, státních a hospodářských funkcích vytvořit takové podmínky působení, aby byli kompromitováni před podřízenými a byl jim znemožněn návrat do prostředí, z něhož pocházejí.

20. Důstojnickým kádřím z řad místního obyvatelstva mohou být svěřovány odpovědné funkce jen tam, kde již působí naše zvláštní služby.

21. Zajistit mimořádný dozor nad množstvím munice ke všem druhům zbraní z každé zbrojnice, při vojenském cvičení na ostro - vést přesnou evidenci.

22. Zajistit zvláštní dozor nad všemi laboratořemi a výzkumnými ústavu.

23. Je třeba věnovat zvláštní pozornost a podporu zlepšovatelskému a vynálezckému hnutí, vést přesné záznamy a posílat je na úřady. Povolovat realizaci jen těch návrhů, které jsou vhodné pro důlní průmysl, pro vstupní obrábění a ty, které jsou definovány zvláštní instrukcí. Nemají být realizovány ty vynálezy či objevy, které by měly za následek zvýšení výroby, omezením těžby surovin nebo upuštěním od nařízených činností. U mimořádných vynálezů či objevů zajistit jejich prodej do ciziny. Nedovolit zveřejňování hodnot a popisů vynálezů.

24. Způsobovat poruchy přesnosti dopravy (s výjimkou dopravy uvedené v instrukci NK 552-46).

25. Inspirovat svolávání závodních a problémových porad, shromažďovat tam požadované návrhy, evidovat původce návrhů a realizovat linii uvedenou ve směnicích.

26. Provádět pohovory s pracujícími na aktuální výrobní témat a se zaměřením na kritiku minulosti nebo místních nepořádků, avšak nepřipouštět likvidaci příčin kritizovaných nepořádků.

27. Veřejná vystoupení místních orgánů mohou mít národní a historické zabarvení, ale nesmějí vést k důchovnému sjednocení národa.

28. Věnovat zvláštní pozornost tomu, aby při obnově starých a výstavbě nových větších měst nebyly vytvořeny vodní sítě nezávislé na hlavní vodovodní síti. Staré vodovodní sítě a veřejné studny mají být systematicky likvidovány.

29. Při výstavbě průmyslu dohlédnout na to, aby průmyslové odpadní vody byly vedeny do řek, které mohou sloužit jako zdroje pitné vody.

30. Byty na sídlištích a v obnovených městech nemají obsahovat dodatečné prostory pro chov zvířat ani pro hromadění potravin na delší dobu a ve větším množství.

31. Zajistit, aby soukromé podniky a řemeslníci dostávali suroviny a zařízení neumožňující výrobu kvalitních výrobků. Ceny mají být vyšší než u výrobků státního průmyslu.

32. Vyvolat co největší rozšíření administrativy na všech stupních. Lze dovolit kritiku činnosti administrativy, ale nesmí dojít ke snížení počtu pracovníků v administrativě ani ke zlepšení kvality jejich práce.

33. Je potřebný dozor nad všemi výrobní plány v důlním průmyslu a v odvětvích stanovených příslušnými směnicemi, přičemž nesmí být dostatečně zásoben vnitřní trh.

34. Církev musí být pod zvláštním dohledem a je třeba usměrnit osvětově-výchovné působení tak, aby vznikl všeobecný odpor k církvi. Zejména je třeba hlídat církevní tiskárny, knihovny, archivy, kázání, koledy, obsah náboženského vyučování a pohřební obřady.

35. V základním a odborném školství a zejména na středních a vysokých školách odstranit učitele, kteří se těší všeobecné úctě a autoritě. Na jejich místo mají přijít lidé dosazení shora. Odstranit souvislosti mezi předměty vyučování, omezit citace pramenů, odstranit ze středních škol vyučování latiny, řečtiny, obecné filozofie, logiky a genetiky. V dějepise se nesmí uvádět skutky vládců konané pro dobro země, je třeba poukazovat na tyranii králů a na boj utlačovaného lidu. V odborném školství dosáhnout úzké specializace.

36. Dávat popud k organizování státních oslav spojených s bojem lidu proti okupantům (s výjimkou okupace ruské), zejména proti Němcům, a s bojem za socialismus.

37. V publikacích se nesmí objevit články zmiňující místní obyvatele, kteří žili v našem státě před revolucí a za 2.světové války.

38. Pokud vzniknou organizace, které sice podporují spojení Polska s naším státem, ale přitom mají snahu kontrolovat hospodářské působení oficiální polské vlády, je třeba ihned (a to nezávisle na polské vládě) zahájit činnost pro odhalení jejich nacionalistických a šovinistických tendencí. Metody: ničení našich pomníků a hřbitovů, publikace letáků hanobících náš národ, naši kulturu, smysl uzavřených dohod. Do agitační práce angažovat místní obyvatele a využít existující nenávisť obyvatelstva vůči nám.

39. Starat se o výstavbu mostů, silnic a četných spojů, aby v případě nutnosti vojenské intervence bylo možné rychle ze všech stran proniknout k ohniskům odporu nebo ke koncentraci sil opozice.

40. Zajistit, aby byli stíháni političtí odpůrci, zejména ti, kteří mají autoritu u místního obyvatelstva. Likvidovat je pomocí tzv. náhodných událostí (dříve, než se stanou známými), případně uvěznit je předem za kriminální přestupky.

41. Nedopustit rehabilitaci lidí odsouzených v politických procesech. Pokud bude tato rehabilitace nutná, může být provedena jen pod podmínkou, že případ bude vysvětlen jako soudní omyl, přičemž se nesmí zahájit žádné vyšetřování ani soudní stíhání těch, kteří tento omyl zavinili (soudci, svědkové, žalobci, informátoři).

42. Nesmějí být soudně stíháni lidé na vedoucích funkcích doporučení stranou, kteří způsobili zrády či nespokojenost podřízených. V drastických případech mají být tyto lidé odvoláni z funkce na jiné místo, do stejné či vyšší funkce. V krajních případech se doporučí na nevedoucí funkce a počítat se s nimi prozatím jako s kádrovou rezervou.

43. Organizovat veřejné soudní procesy s vedoucími kádry (armáda, ministerstvo, hlavní správy, školství), obviněnými z činnosti protilidové, protisocialistické, proti industrializaci. Bude to mobilizovat bdělost pracujících.

44. Dbát na to, aby byli vyměňováni lidé v pracovních funkcích tak, že na tyto funkce budou dosazováni lidé s nejvyšší kvalifikací.

45. Zajistit, aby na vysoké školy byli přijímáni uchazeči z nejnižších vrstev společnosti, kteří nemají odborné zájmy, ale chtějí pouze získat diplom.

(Nowy Dziennik)

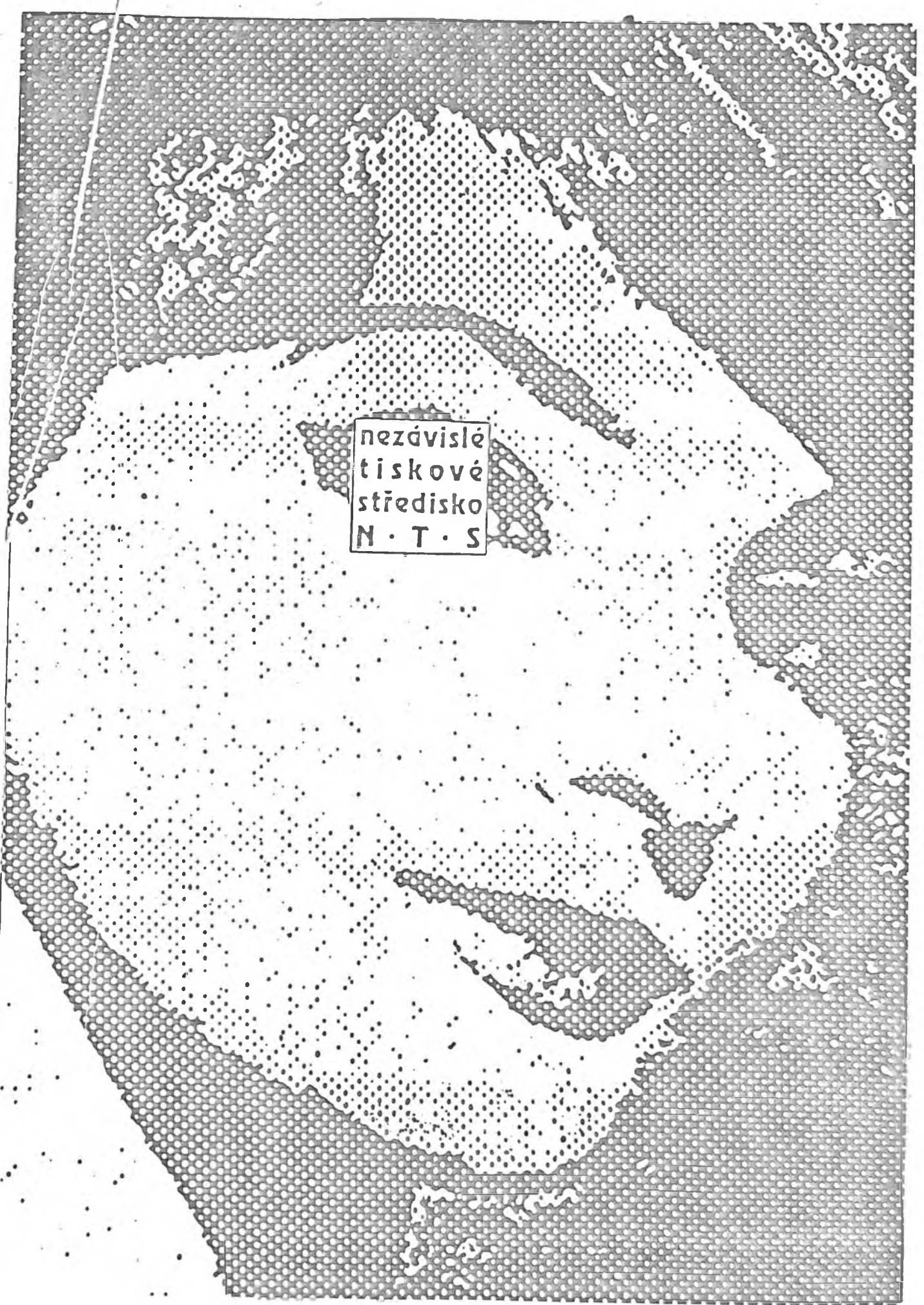
nezávislé tiskové středisko N . T . S

(Informační servis, vydává NEZÁVISLÉ TISKOVÉ STŘEDISKO: Michal Blažek, Jan Brabec, Marie Divišová, Jan Hrabina, Ivan Lamper, Zbyněk Petráček, Jan Ruml, Ondřej Ryčl, Jan Slovák, Jaroslav Spurný, Miroslav Šimáček, Petruška Šustrová, Jáchym Topol, Martin Weiss. Josef Zajíček.

Středisko vzniklo 18.11.sloučením redakcí REVOLVER REVUE a SPORTU. Během dvou dnů se k němu přidalo množství dobrovolných spolupracovníků, které z technických důvodů nelze jmenovat všechny, avšak bez nichž by naše práce nebyla realizovatelná. Redakce děkuje všem, kteří se naší práce účastní a podporují ji.

Adresa: BOLZANOVA 7, PRAHA 1, tel.22 19 60 nebo 22 17 26, fax: 222 304)

Uzávěrka č.37: 1.1.1990, 22.30 hod.

nezávislé
tiskové
středisko
N · T · S